

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені М.П.ДРАГОМАНОВА

“ЗАТВЕРДЖЕНО”
Декан факультету педагогіки і психології

“_____” 20____ року
Т.О.Олефіренко

РОБОЧА ПРОГРАМА
вибіркової навчальної дисципліни
КОСТЮМ В ОБРАЗОТВОРЧОМУ МИСТЕЦТВІ

освітнього ступеня бакалавр
галузь знань 02 Культура і мистецтво
спеціальності 023 Образотворче мистецтво, декоративне
мистецтво, реставрація
шифр за навчальним планом ВВ2.2.5

Київ – 2021 рік

Робоча програма розроблена на підставі навчальної програми “Костюм в образотворчому мистецтві”, затвердженої на засіданні Вченої ради НПУ імені М.П.Драгоманова від “___” 20___ року, протокол №___.

Розробники програми: Шевнюк О.Л., професор, доктор пед. наук, зав. кафедри образотворчого мистецтва НПУ імені М.П.Драгоманова

Затверджено на засіданні кафедри образотворчого мистецтва

“___” 20___ року, протокол №___

Завідувач кафедри

(підпис)

(Шевнюк О.Л.)
(прізвище та ініціали)

Опис дисципліни
Шифр дисципліни

Загальні характеристики дисципліни	Навчальне навантаження з дисципліни		Методи навчання і форми контролю	
Галузь знань 02 Культура і мистецтво	Кількість кредитів - 3		Методи навчання пояснювально-ілюстративний проблемно-пошуковий мультимедійний фасилітації майстер-клас творче завдання	
Спеціальність 023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація	Загальна кількість годин			
	Денна - 90	Заочна		
Освітній ступень: бакалавр	Лекції			
	0			
Вибіркова	Семінарські (практичні) заняття		Форми поточного контролю тестування оцінювання творчих завдань	
	0			
Рік вивчення дисципліни за навчальним планом - 3	Лабораторні заняття			
	45			
Семестр – 6	Індивідуальні заняття		Форма підсумкового контролю екзамен	
Тижневе навантаження (год) аудиторне - 3 самостійна робота- 3	Самостійна робота			
	45			
Співвідношення аудиторних годин і годин СРС				
Мова навчання - українська	1:1			

Предмет вивчення навчальної дисципліни

Змістово-ціннісні значення історико-культурних артефактів костюма.

Міждисциплінарні зв'язки – історія образотворчого мистецтва, рисунок, живопис, композиція, декоративно-прикладне мистецтво.

Мета і завдання навчальної дисципліни

Мета: введення в систему змістово-ціннісних значень і принципів формоутворення історичного костюма, опанування ними як засобами створення художнього образу в образотворчому мистецтві, формування професійного досвіду реконструкції історичного костюма, створення традиційної та авторської ляльки, розробки костюма персонажу для кіно, театру, телебачення.

Завдання: ознайомлення з динамікою антропологічної концепції в історичному розвитку костюма; опанування основними принципами і формами костюма як засобами трансляції соціально значущих культурних смислів, набуття навичок створення історичного костюма, традиційної й авторської ляльки.

ІІ. Основні результати навчання та компетентності, які вони формують

№ з/ п	Результати навчання	Компетентності
1	ПР07. Відображати морфологічні, стилеві та кольорово-фактурні властивості об'єктів образотворчого і декоративного мистецтва.	K05. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
2	ПР08. Аналізувати, стилізувати, інтерпретувати та трансформувати об'єкти (як джерела творчого натхнення) для розроблення композиційних рішень; аналізувати принципи морфології об'єктів живої природи, культурно-мистецької спадщини і застосовувати результати аналізу при формуванні концепції твору та побудові художнього образу	K09. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
3	ПР09. Застосовувати знання з історії мистецтв у професійній діяльності, впроваджувати український та зарубіжний мистецький досвід.	K13. Розуміти базові теоретичні та практичні закономірності створення цілісного продукту предметного-просторового та візуального середовища, володіти основними класичними та сучасними категоріями та концепціями мистецтвознавчої науки.
4	ПР15. Трактувати формотворчі засоби образотворчого мистецтва як відображення історичних, соціокультурних, економічних і технологічних етапів розвитку суспільства, комплексно визначати їхню функціональну та естетичну специфіку в комунікативному просторі.	K15. Володіти різними техніками та технологіями роботи у відповідних матеріалах.
5	ПР16. Володіти фаховою термінологією і методикою образотворчого мистецтва.	K16. Генерувати авторські новаційні пошуки в практику сучасного мистецтва.
	ПР17. Розуміти важому роль українських етномистецьких традицій у стилевих рішеннях творів образотворчого та сучасного візуального мистецтва.	K17. Здатність інтегрувати смисли та засоби їх втілення у мистецькому творі.
		K18. Здатність адаптувати творчу (індивідуальну та колективну) діяльність до вимог і умов споживача.

ІІІ. Тематичний план дисципліни

На вивчення дисципліни відводиться 3 кредити ЄКТС 90 год.

№ з/п	Назви модулів і тем	Кількість годин (денна форма навчання)					Кількість годин (заочна форма навчання)				
		Ауд	Лекц	Прак	Лаб	СРС	Ауд	Лекц	Прак	Лаб	СРС
	Модуль 1. Костюм як історико-художній текст										
1	Тема 1. Костюм як культурний феномен. Український народний костюм	10			6	6					
2	Тема 2. Костюм архаїки та Стародавнього Світу	6			6	6					
3	Тема 3. Костюм традиційного Сходу	8			6	6					
4	Тема 4. Костюм Середньовіччя	8			5	5					
5	Тема 5. Костюм Ренесансу	8			6	6					
6	Тема 6. Костюм Нового часу	10			8	8					
7	Тема 7. Костюм Новітнього часу	10			8	8					
Разом:		90	0		45	45					

ІV. Зміст дисципліни

Назва модулів, тем та їх зміст	К-сть год.	
	Всього	Лекцій
Модуль 1. Костюм як історико-художній текст		
Тема 1. Феномен костюма. Категоріальний апарат історії костюма. Сутність категорій „одяг”, „наряд”, „костюм”. Плечовий і поясний одяг. Драпірований, накладний, розстібний одяг. Недиференційований і диференційований одяг. Живописний, пластичний, архітектонічний, декоративний костюм. Поняття моди. Основні методологічні парадигми вивчення костюма. Функції костюма. Одяг в процесах культурогенеза. Семіосфера українського народного одягу. Рекомендовані інформаційні джерела Килощенко М. Психология моды. – СПб., 2000. Легенький Ю.Г., Ткаченко Л.П. Система моды: культурология, эстетика, дизайн. – К., 1998. Шевнюк О.Л. Історія костюма. – К., 2008.	6	0
Тема 2 Костюм Стародавнього Світу. Архаїчний світ мисливців: долушення до світу тотемів. Ранній одяг як субститут шкіри тварини. Особливості культурної динаміки Стародавнього Сходу. Семіотична структура костюма Стародавнього світу: космічний універсум, світове дерево. Символи поясного і плечового одягу, головного убору та взуття. Найдавніший тип одягу каунакес та його символізм. Передньоазійський комплекс: канді, конас, кідаріс. Костюм Давнього Єгипту. Особливості культурної динаміки Давнього Єгипту. Чоловічий схенті та жіночий калазірис як основа костюма. Орнаментація. Символізм ускху. Сіндон. Сусх. Хаїк Ізіди. <i>Костюм Античності</i> Костюм Стародавньої Греції. Гуманістична традиція античної культури. Особливості формоутворення давньогрецького одягу – драпірувальна стратегія. Кошлатий плащ Гомера. Доричний хітон пеплос. Особливості пластичної форми хітона – колпос, діплоїдій. Екзоміс. Іонічний хітон. Гіматій та його семантика. Ораторський гіматій. Каліптра. Хламида. Типи давньогрецького взуття. Типи зачісок: грецький вузол корімбос. Мистецтво косметики. Костюм Стародавнього Риму. Культ універсалізму і державності в римській традиції. Того як втілення римського соціального універсалізму. Комплекс жіночого одягу: пала, стола. Типи тунік: таларис, колодіум, далматика. Верхній одяг римлян та його конструктивні особливості. Давньоримське взуття. Головні убори римлян. Чоловічі та жіночі зачіски. Рекомендовані інформаційні джерела Мерцалова М. Костюм разных времен и народов. – Т.1-3. – М., 1993-1995. Стамеров К. Нарисы з історії костюмів. – Ч.1-2. – К.: Мистецтво, 1978. Шевнюк О.Л. Історія костюма. – К., 2008.	6	0
Тема 3. Костюм традиційного Сходу Феномен східного костюма. Семіотична структура костюма традиційного Сходу: космічний універсум, світове дерево. Костюм Індії. Геокультура Індії. Основна форма традиційного одягу – дхоті. Естетичні принципи формоутворення та символізм сари. Чолі. Чоловічий іndo-мусульманський костюм: сорочка, каптан, штани чурідара. Іndo-мусульманський потрійний костюм: гхагра, чолі, дупата. Драпірування чалми та тюрбана. Особливості макіяжу та зачісок. Костюм Китаю. Геокультура Китаю. Поняття ішан. Нижній одяг. Символізм верхнього одягу. Космічне зонування китайського халату. Типи халатів. Символізм кольорів і декору. Ритуальний головний убір мянь та його семантика. Костюм Японії. Геокультура Японії. Символізм японського кімоно. Конструктивні особливості кімоно. Принципи формоутворення кімоно: порожнеча простору. Косоде. Драпірування пояса обі. Багатошаровість традиційного одягу: ансамблі сокутай і дзюніхіто. Натільний одяг: фундосі, футано. Дзюбан. Чоловіча хаорі та хакама. Традиційне взуття: гета та дзорі. Особливості формоутворення зачісок. Специфіка традиційного макіяжу: обличчя як дзеркало позаперсонального. Костюм арабського світу. Соціально-політична історія ісламського світу. Formi із семантичним значенням покрову: бурнус, абба, хаїк, джебба. Головні убори: куфія, тарбуш, тюрбан. Вплив релігійного фактору на жіночий одяг: хібара, чадра, борко. Штани-шаровари. Арабський каптан: дисциплінарна стратегія анатомічного одягу.	6	0

<p>Арабський ікат.</p> <p style="text-align: center;">Рекомендовані інформаційні джерела</p> <p>Мерцалова М. Костюм разных времен и народов. – Т.1-3. – М., 1993-1995. Стамеров К. Нариси з історії костюмів. – Ч.1-2. – К.: Мистецтво, 1978. Шевнюк О.Л. Історія костюма. – К., 2008.</p>		
<p><i>Тема 4. Костюм Середньовіччя</i></p> <p>Семіотична структура костюма Середньовіччя: космічний універсум, світове дерево. Чоловічі штани як маркер маскулінності. Дихотомія тілесного і духовного: перемога над тілом. Костюм Візантії. Християнство як духовна основа європейської культури. Політико-соціальна історія християнського середньовіччя. Туніка таларис як основа візантійського одягу. Туніка іматій. Дівітісій та його декор. Хламида, наплічник, табліон, лорум. Золото як символ божественної енергії. Жіночій мофорій.</p> <p>Костюм романського Середньовіччя. Сорочка камізія (шенс) та її символізм. Штани бре (браки). Панчохи шоси. Туніка гонель. Романське блю: його конструктивні особливості та взаємозв'язок з стилістичними особливостями романської архітектури. Солярний символізм накидки шап. Лабель. Романські зачіски. Шаперон. Обон. Омюз. Куфр-шеф. Аксесуари.</p> <p>Костюм готичного Середньовіччя. Вертикальна структура готичного костюма. Сорочка шенс. Панчохи шоси. Штани бре. Плаття кот. Верхній одяг сюрко: його конструктивні особливості. Плаття котарді. Мантель. Франко-бургундські моди. Чоловічий пурпурен – символізм кроеного одягу. Котарді. Жакет. Рукава жиго. Стиль екревіс. Роб і упелянд як верхній одяг. Символіка кольорів середньовічного костюма. Взуття пулени. Головні убори: бегуйн, шаперон, атур, енен. Особливості середньовічної косметики та макіяжу. Ікона стилю: Аліенора Аквітанська – куртуазна традиція.</p>	5	0
<p style="text-align: center;">Рекомендовані інформаційні джерела</p> <p>Мерцалова М. Костюм разных времен и народов. – Т.1-3. – М., 1993-1995. Стамеров К. Нариси з історії костюмів. – Ч.1-2. – К.: Мистецтво, 1978. Шевнюк О.Л. Історія костюма. – К., 2008.</p>		
<p><i>Тема 5. Костюм Ренесансу</i></p> <p>Костюм італійського Ренесансу. Гуманізм Відродження. Реабілітація чуттєвої краси світу. Антропоцентризм ренесансного костюма: експансія тіла. Декор – прорізи. Національні моделі ренесансного костюма. Флорентійська мода. Сорочка каміча – експансія плоті. Маркер статі – кальzonі, кальце. Куртка джубоне, плащ табаро. Джорне. Конструктивна простота жіночої гамури. Верхня сімарі. Венеціанські моди – тріумф тілесності. Ренесансна косметика.</p> <p>Костюм іспанського Ренесансу. Зворотній бік ренесансного гуманізму. Крах ренесансних ідеалів: формоутворювальний костюм. Моди іспанського маньєризму: драматургія приборкання пристрастей. Корпесуло, хубон і пансерон – основа футлярного костюма. Семантика брижового коміра. Голілья, ротонда. Плащ капіта. Головні убори та взуття. Жіноче плаття вестідо. Формоутворення за рахунок бюска та шніпа корсета. Вердугос. Декорування іспанського плаття та його символізм. Верхній одяг – ропа та мантилья.</p> <p>Костюм північного Ренесансу. Рівновага між тілом і дисциплінарними практиками костюма. Французький ренесансний комплекс: каміоль, пурпурен, фреза, шоси, кальсони. Верхній одяг - се. Жіноче плаття роб та його конструктивні та стилістичні особливості. Комір Медичі. Комір Стюарт. Тип барабанного вертюгала. Тип валикового вертюгала. Верхній одяг марлот. Оформлення голови: арселе, атіфе. Англійський ренесансний комплекс. Чоловічий дублет, раф, джеркін, брічз. Жіноче плаття гаун: його стилістичні особливості. Каркас фарзінгейл. Конструкція ендже-слів. Характерні головні убори: гейбл, френч-хууд. Екстравагантні моди елізаветинських часів. Німецький ренесансний комплекс. Спідниця фальтрок. Вплив стилістичних особливостей одягу ландскнехтів – плюдерхозе. Німецька шаубе. Конструктивні особливості плаття рок – саксонський комір, фламандський рукав. Каркас спрінгер.</p>	6	0
<p style="text-align: center;">Рекомендовані інформаційні джерела</p> <p>Мерцалова М. Костюм разных времен и народов. – Т.1-3. – М., 1993-1995. Стамеров К. Нариси з історії костюмів. – Ч.1-2. – К.: Мистецтво, 1978. Шевнюк О.Л. Історія костюма. – К., 2008.</p>		

<p><i>Тема 6. Костюм Нового часу.</i></p> <p>Костюм барокої доби (перша половина XVII ст.). Соціально-політична історія Нового часу. „Мушкетерські” або франко-голландські моди: змагальність тілесності сорочки та геометризму пурпруна. Комір Ван Дейка. Комір Кромвеля. Панталони та чоботи лазаріни. Зачіска каденет. Верхній одяг – манті, казак, кабан, онгрелін. Бароковий жіночий костюм: динаміка конструктивних форм: мінливість долі. Зачіска гарсет. „Дитячі” моди (1650-1675): брасьєр, жабо, рейтнgrav, канони. Перуки. Ікона стилю: Генрієтта Марія Французыка.</p> <p>Костюм абсолютистського класицизму (друга половина XVII ст.). „Мольєрівські” або „версальські моди”: дисциплінований громадянин. Конструктивні та стилістичні особливості жюстокора: дисциплінувальна стратегія костюма. Декорування жюстокора та вести. Крават. Чоловічі кюлоти. Перуки алонж. „Мольєрівське” жіноче плаття: корсет, кріард, фріпон і модест. Декорування бульйоне та бертою. Жіночий кап і палантін. Зачіска кавальєр, фонтанж.</p> <p><i>Костюм XVIII ст.</i></p> <p>Костюм рококо (1715-1774): приватність чуттєвого життя і драматургія насолод. „Моцартівська” сорочка. Конструктивні так стилістичні особливості абі. Весткоут і кюлоти. Ескарпени. Верхній одяг: сюртук, редингот. Перуки а ля катоган. Атомізм світу та аксесуари. Конструкція жіночого плаття: шеміз, корсет, модест, фріпон. Типи паньє: мале, гранд, ліктюве, фіжми. Стилістика роб а ля франсез. Декорування ефель, ангажантами, а ля пагод, ан сабо. Стилістика роброня. Образне рішення роб волант. Декорування складками Ватто. Фривольність роб ретрусе. Конструкція роб а ля полонез. Верхній одяг: пелерини, петенлери, казакіни. Мала пудрена перука. Конструкція зачісок ерісонів. Куафер Леонар. Косметика рококо. Мова мушок і віяла. Ікона стилю: Марія-Антуанетта.</p> <p>Костюм неокласицизму (1774-1799). Реформування чоловічого костюма в напрямку утилітарності під впливом англійських аристократів: ідеал природної людини. Нова конструкція абі. Чоловічий фрак і його типи: англійський, французыкий. Жилет і кюлоти. Природність у жіночому костюмі: роб а ля англез. Модистка Роз Бертен. Драпірування фішю. Каркас фо-кю. Плаття левіт, редингот. Жакет карако. Вплив античних мод – шеміз. Мода а ля соваж. Жакет спенсер. Реформаторські ідеї в костюмі доби революції. Інкруаяблі та мервейоз. Костюм стилю ампір.</p> <p>Український костюм XIV-XVII ст.: вплив європейських мод. Жупан. Байбарак. Кунтуш, Кирея. Кучма, кибалка, кораблик. Слуцькі пояси. Костюм доби Гетьманщини.</p> <p><i>Костюм XIX ст.</i></p> <p>Костюм ампіру (1800-1820). Стиль ампір як відродження візуальних кодів імперської держави. Чоловічий костюм: фрак, фатерморд, жилет, кюлоти, панталони, чоботи. Жіночі плаття шеміз. Корсет а ля Ніон. Доповнення: спенсер, ридикюль, шалі, канезу. Кравець Леруа. Зачіска а ля мадонна. Капоти.</p> <p>Костюм романтизму (1820-1840). Образи сум'яття душі. Експансія сорочки в чоловічому костюмі: брамелівський торс. Сток і краватки. Фрак, жилет і панталони. Вплив середньовіччя на романтичний силует: сюртук, редингот. Циліндр. Філософія дендізму. Жіночий костюм романтизму: силует „пісочного годинника”. Акцентування рукавів жиго. Зачіска „збиті сливи”.</p> <p>Костюм бідермейера та неорококо (1840-1870). Стиль бідермайєр: ідеал буржуазного існування. Стилістичне та конструктивне вирішення чоловічого костюма. Втрата позицій фрака. Домінування брюк і сюртука. Поява візитки та піджака. Торжество буржуазної респектабельності в жіночому костюмі. Конструкція криноліну. Історизм як джерело стилю неорококо. Творчість Ч.Ворта. Закладення основ сучасного от кутюр. Зачіски бандо, ізабо, англезит. Ікона стилю: імператриця Євгенія.</p> <p>Костюм модерну (1870-1900). Модерн як художнє світосприйняття: принадність провокативності. Основний тип чоловічого одягу - піджачна трійка. Фрачний костюм. Візитка. Смокінг. Вестон. Жіночий костюм – силует кентавр. Основа – турнюр. Крій принцес. Зачіска каскад. Корсет кіраса. Костюм тальєр кравця Дж.Редферна. Вплив активного образу життя на реформування жіночого костюма.</p> <p style="text-align: center;">Рекомендовані інформаційні джерела</p> <p>Мерцалова М. Костюм разных времен и народов. – Т.1-3. – М., 1993-1995. Стамеров К. Нарисы з історії костюмів. – Ч.1-2. – К.: Мистецтво, 1978. Шевнюк О.Л. Історія костюма. – К., 2008.</p>	8	0
---	---	---

<p>Тема 7. Костюм Новітнього часу</p> <p>Костюм 1900-1920. Ідеальні образи початку століття. Реформа П.Пуаре. Сукня ампірного силуету. Звільнення від корсета. Реформа кольору. Плаття Дельфос М.Фортені.</p> <p>Костюм 1920-х років: провокативність емансиляції. Образи фатальних кінозірок. Стиль гарсон. Тріумф коротких зачісок гарсон, бубі-копф. Плаття-сорочка. Плаття-танго. Творчість Ж.Ланвен. Творчість М.Віонне. Дизайнер спортивного стилю Ж.Пату. Творчість коко Шанель. Маленьке чорне плаття. Сукня-футляр. Кардігани. Вплив американських традицій на чоловічий костюм. Оксфордські штани. Пальто честерфільд. Котелок дербі. Ікона стилю: Луїза Брукс.</p> <p>Костюм 1930-х років: гламур і консервативність. Голлівудський гламур. Царство білого кольору та хутра. Стиль Н.Річчі. Костюм 30-х років: gode, підкреслена талія та лінія плечей. Пальто свінгер. Зачіска паж і пікабу. Творчість Е.Скіапареллі. Вплив сюрреалізму на декорування одягу. Консерватизм чоловічого одягу. Гангстерський стиль. Ікона стилю: Джин Харлоу.</p> <p>Костюм 1940-х років. Образи света-гел та пін-ап. Атмосфера мілітаризації. Творчість К.Баленсіага.</p> <p>Костюм 1950-х років. Стиль нью лук як відродження гіпержіночності. Жінка як сексуальний об'єкт у творчості К.Діора. Гламурний стиль Ю.Жіванші. Неоедвардіанська мода в чоловічому костюмі. Континентальна мода Г.Бріоні. Стиль зут. Стиль рокабілі та його атрибути.</p> <p>Костюм 1960-х років. Концепція усвідомлення тіла. Монокіні або топлес. Дівчинка з Челсі. Довжина міні. Костюм Шанель. Кежуел стилю. Творчість Ів Сен-Лорана. Реформи А.Куррежа та М.Куант. Стиль П.Кардена. Нетрадиційні матеріали авангардиста П.Рабана. Технологія стрижки сесун. Павінний переворот в чоловічому костюмі. Стилі: бітник, скінхеди.</p> <p>Костюм 1970-х років: нонконформізм. Рух хіпі. Концепція мікс-енд-меч. Довжина максі та міді. Сільська та етно іділя. Творчість Л.Ешлі. Трикотаж С.Рікель. Стиль Ів Сен-Лорана. Джинсовий стиль. Стиль унісекс в чоловічому одязі.</p> <p>Костюм 1980-х років. Стиль для влади та успіху. Тотал-лук. Стиль лінжері. Творчість К.Лагерфельда. Стиль Дж.Армані. Творчість К.Лакруа. Сексуальність образів Дж.Версаче. Усвідомлення тіла в стилістиці А.Алайя. Авантгардизм В.Вествуд. Стиль панків.</p> <p>Костюм 1990-х років. Характерні риси постмодерну. Стиль бейсік. Культ мінімалізму. Американський дизайн Д.Каран і К.Кляйна. Стиль зачісок каре та рашель. Японський дизайн: І.Міяке, Й.Ямamoto, Р.Кавакубо, Т.Кендзо. Бельгійська школа дизайну: М.Марджела, Д. Ван Нотен, Д.Біккембергс, А.Демелемейстер. Історичні цитати в творчості Дж.Гальяно. Синтезування елітарної та масової культури в стилістиці Ж.П.Готье. Стиль гранж</p> <p style="text-align: center;">Рекомендовані інформаційні джерела</p> <p>Легенъкий Ю.Г. Философия моды XX ст. – К., 2000.</p> <p>Мерцалова М. Костюм разных времен и народов. – Т.1-3. – М., 1993-1995.</p> <p>Стамеров К. Нариси з історії костюмів. – Ч.1-2. – К.: Мистецтво, 1978.</p> <p>Шевнік О.Л. Історія костюма. – К., 2008.</p>	8	0
--	----------	----------

4.2. Плани лабораторних занять

1. Опрацювання матеріалів відео фрагменту “Український традиційний костюм”

Завдання: ознайомитись зі способами носіння традиційного костюма в різних регіонах України.

Мета: застосувати різні регіональні варіанти народного костюма у створенні ляльки-мотанки.

Обладнання: клаптики різнокольорових тканин, стрічки, намистинки, тасьма, нитки, ножиці, голка.

2. Опрацювання матеріалів відео фрагменту “Римська витонченість”

Завдання: ознайомитись зі способами драпірування костюма в античній традиції.

Мета: застосувати різні варіанти драпіровок у реконструкції античного костюма.

Обладнання: клаптики різнокольорових тканин, стрічки, намистинки, тасьма, нитки, ножиці, голка.

3. Опрацювання матеріалів відео фрагменту “Історія ляльки”

Завдання: ознайомитись з історією лялькарського мистецтва.

Мета: застосувати різні варіанти традиційних ляльок в обґрунтуванні власного вибору ляльки для авторської творчої роботи.

Обладнання: клаптики різномальорових тканин, стрічки, намистинки, тасьма, нитки, ножиці, голка.

4. Опрацювання матеріалів відео фрагменту “Майстер-клас: українська мотанка”

Завдання: ознайомитись з технологією виконання традиційної ляльки-мотанки.

Мета: опанувати традиційну технологію виготовлення ляльки-мотанки.

Обладнання: клаптики різномальорових тканин, стрічки, намистинки, тасьма, нитки, ножиці, голка.

5. Майстер-клас зі створення ляльки мотанки

Завдання: створити текстильну ляльку за зразком українських народних вузлових іграшок (ляльок-мотанок)

Мета: освоєння процесу створення народної клаптикової ляльки на основі традиційної техніки.

Обладнання: клаптики різномальорових тканин, стрічки, намистинки, тасьма, нитки, ножиці, голка.

6. Опрацювання матеріалів відео фрагменту “Благородне сереньовіччя”

Завдання: ознайомитись з середньовічним європейським костюмом.

Мета: застосувати різні елементи середньовічного одягу у реконструкції історичного костюма.

Обладнання: клаптики різномальорових тканин, стрічки, намистинки, тасьма, нитки, ножиці, голка.

7. Опрацювання матеріалів відео фрагменту “Перуки і мережива”

Завдання: ознайомитись з європейським костюмом 15-17 ст.ст..

Мета: застосувати різні елементи одягу 15-17 ст.ст. в реконструкції історичного костюма.

Обладнання: клаптики різномальорових тканин, стрічки, намистинки, тасьма, нитки, ножиці, голка.

8. Опрацювання матеріалів відео фрагменту “Майстер-клас: авторська лялька”

Завдання: ознайомитись з технологією виконання авторської ляльки з паперkleю.

Мета: опанувати технологію виготовлення ляльки з паперkleю.

Матеріали та обладнання: паперклей, проволока, клей, ножиці, фольга, фарби, пастель.

9. Майстер-клас зі створення голови ляльки з паперkleю

Завдання: освоїти технологію виконання голови ляльки з паперkleю

Мета: освоєння технології виготовлення голови ляльки з паперkleю та виконання на її основі авторського образу.

Матеріали та обладнання: паперклей, проволока, клей, ножиці, фольга, фарби, пастель.

10. Майстер-клас зі створення руки ляльки

Завдання: освоїти технологію виконання руки ляльки з паперkleю

Мета: освоєння технології виготовлення руки ляльки з паперkleю та виконання на її основі виразного пластичного образу.

Матеріали та обладнання: паперклей, проволока, клей, ножиці, фольга, фарби, пастель.

11. Опрацювання матеріалів відео фрагменту “Революція і мода”

Завдання: ознайомитись з європейським костюмом 18-19 ст.ст..

Мета: застосувати різні елементи одягу 18-19 ст.ст. в реконструкції історичного костюма.

Обладнання: клаптики різномальорових тканин, стрічки, намистинки, тасьма, нитки, ножиці, голка.

12. Опрацювання матеріалів відео фрагменту “Свобода одягу”

Завдання: ознайомитись з європейським костюмом 20 ст.

Мета: застосувати різні елементи одягу 20 ст. в створенні сучасних образів.

Обладнання: клаптики різномальорових тканин, стрічки, намистинки, тасьма, нитки, ножиці, голка.

Рекомендовані інформаційні джерела

1. Шевнюк О.Л. Історія костюма. – К., 2008.
2. Шевнюк О.Л. Створення художньої ляльки в практикумі з історичного костюма – К.: Політехніка, 2008.

4.3. Організація самостійної роботи студентів

№з/п	Завдання	Форма звітності
1	Костюм Стародавнього світу	письмове опитування
2	Костюм традиційного Сходу	письмове опитування
3	Костюм Середньовіччя	письмове опитування
4	Завершення ляльки-мотанки	творча робота
5	Костюм Ренесансу	письмове опитування
6	Костюм Нового часу	письмове опитування
7	Костюм Новітнього часу	письмове опитування
8	Робота над авторською лялькою	творча робота

Рекомендовані інформаційні джерела

1. Шевнюк О.Л. Історія костюма. – К., 2008.
2. Шевнюк О.Л. Створення художньої ляльки в практикумі з історичного костюма – К.: Політехніка, 2008.

V. Контроль якості знань студентів

5.1. Форми і методи поточного контролю

№п/п	Вид навчальної діяльності	Кількість балів
1	Тест 1 “Костюм Стародавнього світу і Середньовіччя”	30
2	Тест 2 „Костюм XVII-XX ст.ст.”	30
	Поточний рейтинговий бал	60
	Підсумковий рейтинговий бал Авторська лялька, реконструкція костюма, проект костюма персонажа (за вибором студента)	40

5.2. Форми і методи підсумкового контролю

№п/п	Вид навчальної діяльності	Кількість балів
1	Підсумковий рейтинговий бал - екзамен АРТ-ПРОЕКТ: портфоліо Створити ескізи костюмів двох антагоністичних персонажів обраного одного літературного твору, що виразно відображають їхню своєрідність та історичну приналежність; за допомогою навчального посібника, додаткової літератури, інтернет-ресурсів знайти і відфільтрувати інформацію, необхідну для репрезентування матеріалів творчого пошуку в цифровому портфоліо з такими обов'язковими складовими: резюме автора, анотація до літературного тексту та його персонажів з авторським обґрунтуванням творчої ідеї, джерела натхнення, процес пошуку та втілення образу, фінальний результат і його деталізація.	40

	5 балів	4 бали	3 бали	0 балів
Змістова повнота й оригінальність арт-проекту 33,3%	Ідея арт-проекту повністю відповідає змісту завдання, є художньо виразною та цілісною, самостійною та завершеною	Ідея арт-проекту в основному відповідає змісту завдання, є достатньо виразною та завершеною, містить елементи оригінальності	Ідея арт-проекту частково відповідає змісту завдання, є маловиразною й недостатньо завершеною заснованою, на існуючих зразках	Ідея арт-проекту не відповідає змісту завдання або є невиразною та шаблонною
Образотворча грамотність арт-проекту 33,3%	Студент доцільно застосовує закони і прийоми композиції (єдність, контраст, баланс, рух, домінанта, ритм тощо), колірні гармонії, різні прикладні техніки, досягаючи виразності художнього образу	Студент частково застосовує закони і прийоми композиції (єдність, контраст, баланс, рух, домінанта, ритм тощо), колірні гармонії, різні прикладні техніки, частково досягаючи виразності художнього образу	Студент застосовує закони і прийоми композиції, колірні гармонії та використовує різні прикладні техніки на елементарному рівні з порушенням балансу художніх змісту й форми	Студент ігнорує закони і прийоми композиції, колірні гармонії, потенціал різних прикладних технік
Художня репрезентація 33,3%	Студент демонструє прикладну майстерність, високу культуру художньої репрезентації результату, повний контроль за технологічним процесом	Студент на належному рівні демонструє прикладну майстерність, поодинокі моменти порушення культури художньої репрезентації не впливають на загальне художнє враження	Студент слабо володіє прикладною майстерністю, численні порушення культури художньої репрезентації та недостатній контроль за технологічними процесами заважають художньому сприйманню	Студент не володіє прикладними техніками, культурою художньої репрезентації та контролем за технологічним процесом

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80-89	B	добре	
70-79	C	задовільно	
65-69	D		
60-64	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

VI. Навчально-методична карта дисципліни „Костюм в образотворчому мистецтві”

Всього 90 год., самостійна робота – 45 год., лабораторні – 45 год.

VII. Основні і допоміжні інформаційні джерела для вивчення курсу

Основні

Інформаційний асинхронний ресурс курсу

<https://classroom.google.com/c/MjMzNjk2ODc0ODA4?cjc=wottybp>

<https://moodle.npu.edu.ua/course/view.php?id=921>

1. Шевнюк О.Л. История костюма. – К., 2008.
2. Килощенко М. Психология моды. – СПб., 2000.
3. Легенький Ю.Г. Философия моды XX ст. – К., 2000.
4. Легенький Ю.Г., Ткаченко Л.П. Система моды: культурология, эстетика, дизайн. – К., 1998.
5. Мода и стиль: Современная энциклопедия Аванта+ / Глав. Ред.. В.Володин. – М., 2002.
6. Матейко К. Український народний одяг: Етнографічний словник. – К., 1996.
7. Нанн Дж. История костюма. 1200-2000. – М., 2003.
8. Ніколаєва Т. Історія українського костюма. – К., 1996.
9. Паке Д. История красоты. – М., 2001.
10. Стамеров К. Нариси з історії костюмів. – Ч.1-2. – К.: Мистецтво, 1978.
11. Сыромятникова И. История причесок. – М., 2002.

Допоміжні

1. Аверинцев С. Древние цивилизации. — М., 1989.
2. Бежин Л. Под знаком “ветра и потока”. — М., 1982.
3. Бодрияр Ж. Система вещей. – М., 1995.
4. Буровик К. Родословная вещей. – М., 1991.
5. Вейнберг И. Человек в культуре Ближнего Востока. — М., 1986.
6. Вейс Г. История цивилизации. – Т.1-3. – М., 1998.
7. Винничук Л. Люди, нравы и обычаи Древней Греции и Рима. — М., 1988.
8. Гачев Г. Образы Индии. — М., 1993.
9. Григорьева Г. Красотой Японии рожденный. — М., 1993.
10. Гуревич А. Категории средневековой культуры. — М., 1972.
11. Гуревич А. Средневековый мир: культура безмолствующего большинства. – М., 1990.
12. Делез Ж. Складка. Лейбниц и барокко. — М., 1998.
13. Дмитриева Н. Загадки мира моды: Культура моды Евразии. – Донецк, 1988.
14. Еремеев Д. Ислам: образ жизни и стиль мышления. — М., 1990.
15. Кибалова Л., Гербенова О., Ламарова М. Иллюстрированная энциклопедия моды. – Прага, 1966.
16. Кнабе Г. Древний Рим: история и повседневность. — М., 1986.
17. Козьякова М. История. Культура. Повседневность. – М., 2002.
18. Конрад Н. Очерк истории культуры средневековой Японии. — М., 1980.
19. Максимов В. Зеркало слабостей ХХ в. — М., 1998.
20. Малявин В. Китайская цивилизация.— М., 2000.
21. Мерцалова М. Костюм разных времен и народов. – Т.1-3. – М., 1993-1995.
22. Мойсей I.Храм української культури.— К., 1995.
23. Нерсесов Я. Путешествие в мир: Мода. – М., 2002.
24. Овчинников В. Сакура и дуб. — М., 1983.
25. Оссовская М. Рыцарь и буржуа. — М., 1987.
26. Петрова И.В., Бабушкина Л.Н. Что вы знаете о японском костюме. – М.: Легпромбытиздат, 1992 – 64 с.
27. Стародубцева Л. Лики памяти. Культура эпохи “Пост”. — Х., 1999
28. Сычев Л.П. Китайский костюм: Символика. История. Трактовка в литературе и искусстве. – М., 1975.
29. Хейзинга Й. Осень средневековья. — М., 1988.
30. Ястребицкая А. Западная Европа XI—XIII вв. — М., 1975.

VIII. Доповнення та зміни, внесені до робочої програми в 20___/20___ н.р.